

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie ze skargi W. S. i M. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 listopada 2007r., sygn. akt IV Cz (...),
wydanego w sprawie ze skargi W. S. i M. S.

o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa W. S. i M. S.

przeciwko Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Oddział Regionalny "M.(...)" w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności na posiedzeniu niejawnym w Izbie
Cywilnej w dniu 24 października 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2007 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił zażalenie skarżących - W. S. i M. S. od postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 28 lutego 2007 r., w którym Sąd ten odrzucił skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 5 września 2006 r.

W związku z ww. postanowieniem W. S. i M. S. wnieśli o stwierdzenie jego niezgodności z prawem w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została

wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia określone zostały w przepisie art. 424⁵ § 1 k.p.c. Jednym z nich jest wymienione w pkt 4 wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Wymóg ten obliuguje skarżącego do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła, jak również do wskazania jej rodzaju i rozmiaru (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, Biul. SN 2005, nr 10, s. 14 oraz z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl.). Ponadto skarżący winien uprawdopodobnić wyrządzenie szkody, a więc ją wykazać przy użyciu dowodów lub innych środków, niespełniających wymagań wynikających z przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.).

W przedmiotowej sprawie argumentacja skarżących nie spełnia ww. wymagań.

W skardze podniesiono, że „poprzez wydanie tego postanowienia powodowie ponieśli szkodę w postaci braku możliwości odzyskania bezprawnie odebranego mieszkania służącego zaspokojeniu ich potrzeb mieszkaniowych i zmusiło do egzystowania trzech oddzielnych rodzin w niewykończonym domku jednorodzinny. Wydanie tego orzeczenia pozbawiło również skarżących argumentów i pozycji przetargowej w zawieraniu umowy o realizację prawa do kwatery, w tym o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery służbowej o powierzchni 73,5 m². W rezultacie powodowie zostali postawieni w przymusowym położeniu i zmuszeni do zawarcia umowy, która jest wyjątkowo krzywdząca”.

Przytoczone argumenty wskazują, że sytuacja, w której znaleźli się skarżący, a która ich zdaniem stanowi szkodę wywołaną zaskarżonym postanowieniem, została ukształtowana już przed wydaniem skarżonego orzeczenia. W konsekwencji należy stwierdzić, że skarżący nie wykazali, że podnoszona przez nich szkoda pozostaje w związku z wydaniem kwestionowanego orzeczenia.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, która nie czyni zadość wymaganiu wynikającemu z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., podlega odrzuceniu *a limine*.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).